

Från blockad till belägring ? brutaliteten i USAs Kubapolitik eskalerar

Från blockad till belägring ? brutaliteten i USAs Kubapolitik eskalerar

I Havannas stilla natt är de enda ljuden surret från en generator i ett avlägset sjukhus och sorlet från en familj som samlats i skenet av stearinljus. För dem är ?USA:s nationella säkerhet? inte ett abstrakt begrepp som debatteras i amerikanska nyhetskanaler, utan en påtaglig verklighet i form av ett 20 timmar långt strömavbrott, lukten av förstörd mat och oron för ett barns kylförvarade medicin. Detta är resultatet av en politik som den amerikanska regeringen kallar ett svar på ett ?extraordinärt hot?. Det verkliga hotet är dock inte militärt. Det är den 67 år långa trotsigheten hos en liten önation som har vägrat att ge upp sin suveränitet.

Den 29 januari 2026 förvandlade Trump-administrationen en långvarig påtryckningskampanj till ett trubbigt instrument för kvävning. Med ett presidentdekret hotar den med det US-amerikanska tullsystemet mot alla nationer, inklusive länder som Mexiko, som vågar sälja olja till Kuba. Det handlar inte längre om att isolera eller begränsa det kubanska folket från resten av västra halvklotet; det är en medveten strategi för total ekonomisk kvävning, ett drag som inte setts i sin aggressivitet sedan kalla kriget.

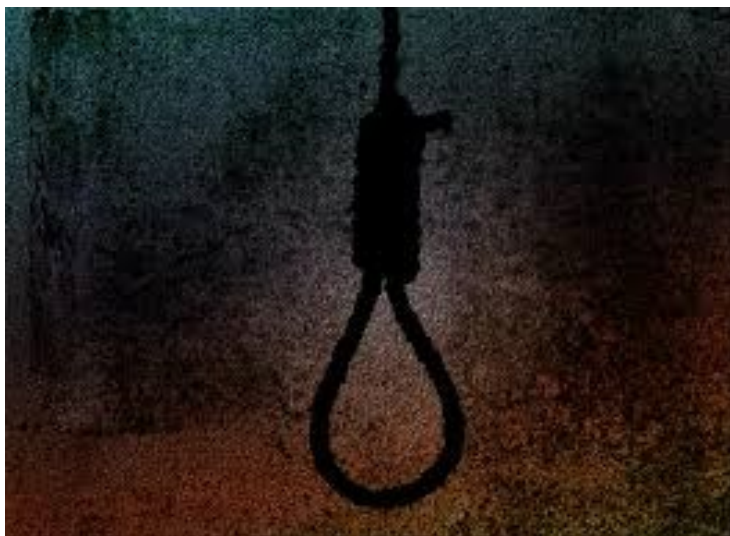

Bild: Creative Commons

Kvävningsmaskineriet

Kubas elnät, vattenpumpar, kollektivtrafik, sjukhus och skolor drivs med importerat bränsle. Genom att utöva påtryckningar på tredje länder syftar USA inte bara till att sanktionera utan också till att hindra en nations själva ämnesomsättning. Den kubanska regeringens uttalande går rakt på sak: detta är ?utpressning, hot och direkt tvång? som syftar till att förhindra att bränsle kommer in i landet. Resultatet är kollektiv bestraffning, en kränkning av internationell rätt som använder hunger, mörker och sjukdomar som politiska vapen för att bryta ett folks vilja.

Ett ständig krig: den imperialistiska strategin från Eisenhower till Trump

Att kalla detta för ?utrikespolitik? är att underskatta dess natur. Det är ett föränderligt, multilateralt krigsinstrument som obevekligt har förts vidare av tio på varandra följande amerikanska presidenter med ett enda mål: att förstöra Kubas socialistiska projekt.

Eisenhower (1960) inledde aggressionen med den första blockaden efter att Kuba nationaliserat amerikanska raffinaderier.

Kennedy (1961-1962) eskalerade med den misslyckade invasionen av Grisbukten, gjorde blockaden total och gav grönt ljus för

Operation Mongoose, ett hemligt program för sabotage och mordförsök på kubanska ledare, inklusive över 630 försök mot Fidel Castro.

Clinton (1992-1996) levererade vad man hoppades skulle bli ett "knockoutslag" efter Sovjetunionens fall genom att anta Torricelli- och Helms-Burton-lagarna. Dessa lagar utvidgade USA:s blockad extraterritoriellt, straffade utländska företag för handel med Kuba och hävdade USA:s auktoritet över den globala handeln.

Trump (2017-2026) vände inte bara om kursen efter en bräcklig upptining under Obama, utan fördjupade sig ännu mer i grymhet. Han återförde Kuba till listan över "stater som stöder terrorism", ett drag som allmänt fördömdes som politisk fiktion, och införde 243 nya sanktioner. Hans senaste åtgärd, presidentdekretet från 2026, syftar till att besegla öns öde genom att svälta ut den på energi.

Strategin har alltid varit öppen i sin avsikt. Ett avklassificerat memo från utrikesdepartementet från 1960 av Lester D. Mallory förespråkade att man skulle skapa "hunger, desperation och störta regeringen" genom att neka "pengar och förnödenheter". Den mänskliga kostnaden är poängen, inte en bieffekt.

Det "brutala dilemma" och dess mänskliga kostnad

Denna konstruerade kris har mätbara, fruktansvärda konsekvenser. På 1990-talet orsakade den skärpta blockaden en minskning av kaloriintaget med 40 % och en ökning av dödsfallen i tuberkulos med 48 %. I dag blockerar den inköp av medicinska ventilatorer, reservdelar för vattenrening och, framför allt, bränsle för att driva dem.

Detta lidande framställs som ett nödvändigt offer av medlemmar av den kubansk-amerikanska maffian som tjänstgör i den amerikanska kongressen. Den amerikanska representanten Maria Elvira Salazar från Florida uttryckte nyligen den skrämmande kalkylen: "Det är förödande att tänka på en mors hunger, ett barn som behöver omedelbar hjälp... Men det är just det brutala dilemma vi står inför...: att lindra kortvarigt lidande eller att befria Kuba för alltid."

Denna utlovade "frihet" är en återgång till tiden före 1959, när amerikanska företag kontrollerade 80 % av Kubas allmännyttiga tjänster och 70 % av all odlingsbar mark. Det är "friheten" att exploatera, det betalad med en hel generations avsiktliga lidande.

"Donroe-doktrinen": imperialismen släpps lös

Trump's eskalering är hörnstenen i hans administrations "Donroe-doktrin", en 2000-talsversion av Monroe-doktrinen från 1823 som förklarar hela Latinamerika och Karibien som amerikansk egendom. Efter den olagliga attacken mot Venezuela den 3 januari 2026 uttalade Trump tydligt: "Amerikansk dominans i västra halvklotet kommer aldrig mer att ifrågasättas." Enligt denna doktrin betraktas varje nation som väljer en självständig väg, särskilt en som organiserar sin ekonomi efter mänskliga behov, som Kubas världsberömda hälso- och sjukvårdssystem, som en "nationell nödsituation".

Kriget utomlands och kriget hemma

För det amerikanska folket är det viktigt att se detta inte som en avlägsen fråga utan som en del av en kontinuerlig logik. Samma administration som åberopar "nationella nödsituationer" för att strypa Kubas ekonomi använder "nödsituationer" för att släppa loss ICE-räder i amerikanska städer och döda sina egna medborgare som Renee Good och Alex Pretti. Samma tankesätt som betecknar 11 miljoner kubaner som ett kollektivt hot för att de utövar självbestämmande betecknar migranter och minoriteter som inhemska hot. Logiken bakom blockaden och logiken bakom gränsen är densamma: våldsam kontroll av befolkningar och resurser, och betecknandet av hela grupper av människor som engångsartiklar utan värde.

Det fladdrande ljuset i det där hemmet i Havanna är alltså mer än ett ljus mot mörkret. Det är ett trots mot en imperialistisk ordning. Det kubanska folkets kamp för att hålla sina lampor tända är en grundläggande kamp för alla folks rätt att bestämma över sitt öde, fria från tvång från ett imperium som förväxlar dominans med säkerhet och misstar grymhet för styrka. Liksom tidigare kommer kubanerna att gemensamt anta utmaningen, inte bara för att överleva, utan för att övervinna blockaden.

From blockade to asphyxiation: the US war on Cuba enters its most brutal phase

Manolo de los Santos, People's Dispatch 260131

svensk-kubanska föreningen

BLI
MÅNADS
GIVARE

Stöd vårt arbete i solidaritet med det socialistiska Kuba och det progressiva Latinamerika!

skanna här

HÄV BLOCKADEN AV KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72